

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Częstochowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący sędzia Sądu Rejonowego Barbara Sobocińska

Protokolant starszy sekretarz sądowy Anna Rutkowska

po rozpoznaniu w dniu 09 marca 2015 roku w Częstochowie

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko Sądowi Okręgowemu w C.

o wynagrodzenie za pracę

1. zasądza od pozwanego Sądu Okręgowego w C. na rzecz powódki M. M. kwoty:

a) 650,24 zł. (sześćset pięćdziesiąt złotych i dwadzieścia cztery grosze)
z ustawowymi odsetkami od dnia 01 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty,

b) 650,24 zł. (sześćset pięćdziesiąt złotych i dwadzieścia cztery grosze)
z ustawowymi odsetkami od dnia 01 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty,

2. w pozostałej części oddala powództwo,

3. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 09 stycznia 2015 roku, uzupełnionym w dniu 22 stycznia 2015 roku (k. 20), złożonym przeciwko Sądowi Okręgowemu w C., powódka M. M. wniosła o zasądzenie wynagrodzenia za pracę w kwocie 1.300,48 zł. za miesiące listopad i grudzień 2014 roku wraz z ustawowymi odsetkami:

1) od kwoty 650,24 zł od dnia 29 listopada 2014 roku do dnia zapłaty,

2) od kwoty 650,24 zł od dnia 29 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż na mocy dekretu Prezesa Sądu Okręgowego w C. z dnia 19 grudnia 2013 roku otrzymywała wynagrodzenie zasadnicze od dnia 28 lutego 2013 roku w stawce szóstej - w kwocie 9.266,57 zł. miesięcznie. Jednakże decyzją Prezesa Sądu Okręgowego w C. z dnia 03 listopada 2014 roku anulowano datę przyznania VI stawki wynagrodzenia zasadniczego ustaloną na dzień 28 lutego 2013 r., ustalając jednocześnie jako datę nabycia uprawnień do stawki VI, dzień 28 lutego 2018 roku. Powódka zarzuciła, iż pracodawca bez dokonania zmiany warunków umowy o pracę obniżył jej wynagrodzenie do kwoty 10.837 zł, za miesiące listopad i grudzień 2014 roku z kwoty 11.487,78 zł. za miesiąc październik 2014 roku. Zdaniem powódki, zalecenia Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 03.11.2014r., nie mogą stanowić podstawy ustalenia wysokości jej wynagrodzenia oraz daty nabycia uprawnień do wynagrodzenia zasadniczego w VI stawce, bowiem kwestię wynagrodzenia sędziów regulują przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku Prawo o ustroju sądów powszechnych.

W odpowiedzi na pozew pozwany Sąd Okręgowy w C. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany wskazał, iż na dzień 1 stycznia 2009 roku powódka pracowała na stanowisku sędziego sądu okręgowego poniżej jednego roku (od 20 lutego 2008 roku), a jej ogólny staż pracy na stanowiskach sędziowskich z uwzględnieniem okresu asesury wynosił 18 lat. Dlatego też zasadnym było ustalenie stawki wynagrodzenia na poziomie stawki piątej z racji uwzględnienia ogólnego stażu pracy wynoszącego powyżej 15 lat. Ustalenie stawki wynagrodzenia na dzień 1 stycznia 2009 roku miało charakter operacji jednorazowej i dokonywane było w oparciu o przepisy intertemporalne, które nie mogą mieć zastosowania w przyszłości. Po ustaleniu wynagrodzenia w trybie art. 10 ust. 2 ustawy nowelizującej kwestię dalszego sposobu ustalania wysokości stawki wynagrodzenia (na przyszłość) regulują od tego momentu wyłącznie przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku Prawo o ustroju sądów powszechnych w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2009 roku. Pozwany podniósł, iż z art. 91 a § 3 Pusp wynika, że wynagrodzenie sędziego podwyższane jest co do zasady do kolejnej stawki po upływie pięciu lat na danym stanowisku sędziowskim, przy czym w ocenie pozwanego, pozostaje bez znaczenia stawka jaką ustalono na dzień 1 stycznia 2009 roku, a istotne znacznie, zgodnie z przepisem ustawy, ma wpływ kolejnych pięciu lat pracy na danym stanowisku sędziowskim. Powódka w dacie 1 stycznia 2009 roku miała ustalone wynagrodzenie w 5 stawce awansowej nie na podstawie art. 91a § 1 Pusp, lecz na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy nowelizującej, który miał jednorazowe zastosowanie. W konsekwencji ustalenie kolejnej stawki awansowej może następować wyłącznie z uwzględnieniem regulacji

art. 91 § 3 Pusp (a nie art. 91a § 5 Pusp).

W dalszej części uzasadnienia odpowiedzi na pozew pozwany podkreślił, iż powódka która została powołana na stanowisko sędziego sądu okręgowego z dniem 20 lutego 2008 roku, dopiero w dniu 19 lutego 2013 roku miała 5 lat pracy na stanowisku sędziego sądu okręgowego, co uzasadniłoby przyjęcie, że dopiero z tym dniem powódka nabyła prawo do piątej stawki awansowej. Jednak dzięki zastosowaniu przepisów intertemporalnych nabyła prawo do tej stawki we wcześniejszej dacie z ogólnego stażu pracy (to jest od 1 stycznia 2009 roku). Brak jest jednak podstaw do innego ustalania stawek wynagrodzenia zasadniczego na przyszłość niżli według reguł z art. 91 a § 3 Pusp, czyli podwyższenie do kolejnej stawki może nastąpić dopiero po upływie pięciu lat na danym stanowisku sędziowskim. W konsekwencji powódka cały czas od 1 stycznia 2009 roku posiada prawo do piątej stawki wynagrodzenia zasadniczego, a nabycie prawa do szóstej stawki wynagrodzenia może nastąpić dopiero po upływie 10 lat pracy na stanowisku sędziego sądu okręgowego (5 lat w ramach hipotetycznej czwartej i 5 lat w ramach piątej stawki), to jest z dniem 20 lutego 2018 roku.

Sąd rejonowy ustalił, co następuje:

Powódka M. M. jest zatrudniona w następujących okresach:

- 1) od dnia 30 listopada 1990 roku do 13 grudnia 1992 roku, na stanowisku asesora w Sądzie Rejonowym w Ł.,
- 2) od dnia 14 grudnia 1992 roku do 19 lutego 2008 roku, na stanowisku sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w Ł.,
- 3) od dnia 20 lutego 2008 roku do dnia 04 grudnia 2012 roku, na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w Ł..

Decyzją Ministra Sprawiedliwości, z dniem 05 grudnia 2012 roku, powódka została przeniesiona na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w C..

(dowód: dokumenty w aktach osobowych powódki)

Z dniem 01 stycznia 2009 roku powódka otrzymywała wynagrodzenie zasadnicze w stawce piątej, przy zastosowaniu mnożnika 2,50 przeciętnego wynagrodzenia w drugim kwartale 2008 roku, tj. w kwocie 7.378,40 zł. miesięcznie.

Z dniem 01 stycznia 2010 roku powódka otrzymywała wynagrodzenie zasadnicze w stawce piątej, przy zastosowaniu mnożnika 2,50 przeciętnego wynagrodzenia w drugim kwartale 2009 roku, tj. w kwocie 7.703,70 zł. miesięcznie.

Z dniem 01 stycznia 2011 roku powódka otrzymywała wynagrodzenie zasadnicze w stawce piątej, przy zastosowaniu mnożnika 2,50 przeciętnego wynagrodzenia w drugim kwartale 2010 roku, tj. w kwocie 7.994,63 zł. miesięcznie.

(dowód: dekrety Prezesa Sądu Okręgowego w Ł. – k. 6 – 8)

Z dniem 05 grudnia 2012 roku, tj. od dnia przeniesienia na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w C., powódka otrzymywała wynagrodzenie zasadnicze w stawce piątej, przy zastosowaniu mnożnika 2,50 przeciętnego wynagrodzenia w drugim kwartale 2011 roku, tj. w kwocie 7.994,63 zł. miesięcznie.

Z dniem 01 stycznia 2013 roku powódka otrzymywała wynagrodzenie zasadnicze w stawce piątej, przy zastosowaniu mnożnika 2,50 przeciętnego wynagrodzenia w drugim kwartale 2012 roku, tj. w kwocie 8.742,05 zł. miesięcznie.

Z dniem 28 lutego 2013 roku wynagrodzenie zasadnicze powódki określone zostało w stawce szóstej, której wysokość ustalono z zastosowaniem mnożnika podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego – 2,65 – w kwocie 9.266,57 zł. miesięcznie.

Z dniem 01 stycznia 2014 roku wynagrodzenie zasadnicze powódki określone zostało w stawce szóstej, której wysokość ustalono z zastosowaniem mnożnika podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego – 2,65 – w kwocie 9.573,15 zł. miesięcznie.

(dowód: dekrety Prezesa Sądu Okręgowego w C. – k. 5, 9 – 10)

Pismem datowanym na dzień 03 listopada 2014 roku Prezes Sądu Okręgowego w C. poinformował powódkę, iż anuluje datę przyznania VI stawki wynagrodzenia zasadniczego ustaloną na dzień 28 lutego 2013 roku i jako datę nabycia uprawnień do VI stawki wynagrodzenia zasadniczego ustala dzień 28.02.2018r. Nadto, że z dniem 01.11.2014r., wynagrodzenie powódki określone zostało w stawce piątej, której wysokość ustalono z zastosowaniem mnożnika podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego – 2,50 – w kwocie 9.031,28 zł. miesięcznie.

(dowód: pismo z dnia 03.11.2014r. – k. 11)

Sąd rejonowy zważył, co następuje

Powódka dochodziła zasądzenia różnicy wynagrodzenia pomiędzy wynagrodzeniem zasadniczym wyliczonym według stawki awansowej szóstej a otrzymywanym w okresie spornym wynagrodzeniem według stawki awansowej piątej.

Powołanie na stanowisko sędziego (będące w istocie mianowaniem) łączy się z nawiązaniem stosunku służbowego z Państwem, w którym wyróżnić można, między innymi, takie elementy jak powierzenie urzędu, nieusuwalność, objęcie sędziego immunitetem, podleganie odpowiedzialności dyscyplinarnej. Stworzona w ten sposób więź prawna stanowi o istocie statusu sędziego. W orzecznictwie i doktrynie zdecydowanie dominuje koncepcja, zgodnie z którą z chwilą wręczenia sędziemu aktu powołania nawiązuje się stosunek służbowy trwający do śmierci sędziego (rzadziej do chwili rozwiązania lub wygaśnięcia w inny sposób). Stosunek ten ma złożony charakter. Łączy on sędziego z Państwem i pracodawcą (właściwą jednostką organizacyjną wymiaru sprawiedliwości). Zawiera zarówno elementy stosunku pracy, jak i elementy o charakterze publicznoprawnym (w uzasadnieniu uchwały Sądu Najwyższego z 9 grudnia 2003 r., III PZP 15/03, OSNP 2004 nr 12, poz. 203, stwierdzono, że stosunek pracy jest "elementem" stosunku służbowego).

Co do stosunku pracowniczego sędziego poprzez art. 5 kodeksu pracy można sięgać do regulacji kodeksu pracy, w szczególności do regulacji z art. 3 k.p. w zw z art. 460 k.p.c. (por. Prawo o ustroju sądów powszechnych, redakcja naukowa A. Górski, Lex, Warszawa 2013r., Katarzyna Gonera, str. 454). Gdyby nie było takiej możliwości pozwanym w sprawie winien być nie Sąd Okręgowy w C. (vide wyrok SN z 19.09.1996 r., I PRN 101/95, uchwała SN z 23.07.1993 r., I PZP 30/93) tylko Skarb Państwa statio fisci Sąd Okręgowy w C. (por. uchwała SN z 13 sierpnia 2013 r., III PZP 4/13).

Sąd rejonowy nie podzielił stanowiska procesowego powódki o prawach nabytych do szóstej stawki awansowej wynagrodzenia z uwagi na dekret Prezesa Sądu Okręgowego w C.. Dekret ten stanowił jedynie deklaratoryjne potwierdzenie dla powódki prawa do wynagrodzenia według określonej stawki awansowej nie tworząc zobowiązania prawnego do ustalenia pomiędzy stronami wysokości wynagrodzenia (por. wyrok SN z 28 kwietnia 2009 r., II PK 277/08). Powódka jako sędzia ma wysokość wynagrodzenia gwarantowaną tylko i wyłącznie na poziomie Konstytucji (art. 178 ust. 2) oraz ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych (art.91).

Zdaniem sądu rejonowego dla ustalenia bieżącej stawki awansowej wynagrodzenia powódki istotne jest ustalenie przysługującej stawki awansowej w dacie 1 stycznia 2009 r., w dacie przywrócenia zasady kształtowania wynagrodzenia zasadniczego sędziów wyłącznie ustawą, na podstawie obiektywnego wskaźnika, niezależnego od arbitralnej decyzji władzy wykonawczej oraz istotne jest uwzględnienie stażu pracy na stanowisku sędziego sądu okręgowego.

Zgodnie z przepisem przejściowym, art. 10 ustawy z 20 marca 2009 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2009.56.459):

- ustęp 1 z dniem 1 stycznia 2009 r. wynagrodzenia zasadnicze sędziów sądów rejonowych określa się w stawkach od pierwszej do czwartej, **wynagrodzenia zasadnicze sędziów sądów okręgowych - w stawkach od czwartej do siódmej**, a wynagrodzenia zasadnicze sędziów sądów apelacyjnych - w stawkach od siódmej do dziesiątej, według zasad określonych w ust. 2-4.

- ustęp 2 stawkę wynagrodzenia zasadniczego sędziego ustala się uwzględniając staż pracy sędziego na stanowisku zajmowanym w dniu 1 stycznia 2009 r., **a jeżeli jest to korzystniejsze - staż pracy sędziego na wszystkich dotychczas zajmowanych stanowiskach sędziowskich** lub prokuratorskich (ogólny staż pracy); uwzględnienie ogólnego stażu pracy nie może jednak stanowić podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu okręgowego w stawce szóstej i siódmej, a w przypadku sędziego sądu apelacyjnego - w stawce dziewiątej i dziesiątej. Staż pracy na zajmowanym stanowisku oraz ogólny staż pracy, niezbędny do uzyskania poszczególnych stawek wynagrodzenia zasadniczego, określa tabela, stanowiąca załącznik nr 3 do niniejszej ustawy.

- ustęp 3 do ogólnego stażu pracy wlicza się okres powierzenia pełnienia czynności sędziowskich na stanowisku asesora sądowego, a także czas pozostawania poza zawodem sędziowskim, jeżeli spowodowane było represjami za polityczną postawę sędziego, o ile powrót do zawodu nastąpił nie później niż do 31 grudnia 1990 r.

- ustęp 4 staż pracy na zajmowanym stanowisku oraz ogólny staż pracy, o których mowa w ust. 2, ulegają wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania sędziego karą dyscyplinarną, dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 40 ustawy zmienianej w art. 1, lub dwukrotnego zwrócenia uwagi w trybie określonym w art. 37 § 4 ustawy zmienianej w art. 1, chyba że uprawniony organ zarządził usunięcie, odpowiednio, wyroków, postanowień lub pism z akt osobowych sędziego.

5. Określenie wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu rejonowego w stawce piątej, a sędziego sądu okręgowego w stawce ósmej, może nastąpić nie wcześniej niż z dniem 1 stycznia 2014 r.

Załącznik nr 3 ustawy z 20 marca 2009 r. w tabeli określającej staż pracy na zajmowanym stanowisku oraz ogólny staż pracy niezbędny do uzyskania poszczególnych stawek wynagrodzenia zasadniczego wskazywał:

Stanowisko	staż pracy na danym stanowisku	ogólny staż pracy	stawka wynagrodzenia zasadniczego
sędzia sądu rejonowego	do 5 lat	do 5 lat	pierwsza

powyżej 5 do 10 lat	powyżej 5 do 10 lat	druga	
powyżej 10 do 15 lat	powyżej 10 do 15 lat	trzecia	
powyżej 15 lat	powyżej 15 lat	czwarta	
sędzia sądu okręgowego	do 5 lat	do 15 lat	czwarta
powyżej 5 do 10 lat	powyżej 15 lat	piąta	
powyżej 10 do 15 lat	nie uwzględnia się	szósta	
powyżej 15 lat	nie uwzględnia się	siódma	

Powódka od 30 listopada 1990 r. pełniła funkcje orzecznicze jako asesor sądowy. Zatem na dzień 1 stycznia 2009 r. legitymowała się ogólnym sędziowskim stażem pracy ponad 18 lat.

Powołany przepis i załącznik do ustawy z dnia 20 marca 2009 r., pozwalający na zastosowanie dla powódki korzystniejszej metody liczenia (ogólny staż pracy, a nie staż pracy na stanowisku sędziego sądu okręgowego), ukształtowały wynagrodzenie zasadnicze powódki według piątej stawki awansowej.

Nabycie kolejnych stawek awansowych po 1 stycznia 2009 r. przez powódkę regulowane jest treścią art. 91a Prawa o ustroju sądów powszechnych, który stanowi:

- paragraf 1 sędziemu obejmującemu stanowisko w sądzie rejonowym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce pierwszej. Sędziemu obejmującemu stanowisko w sądzie okręgowym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce czwartej, a jeżeli na niższym stanowisku otrzymywał już wynagrodzenie w stawce czwartej albo piątej - przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, piątej albo szóstej. Sędziemu obejmującemu stanowisko w sądzie apelacyjnym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce siódmej, a jeżeli na niższym stanowisku otrzymywał już wynagrodzenie w stawce siódmej albo ósmej - przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, ósmej albo dziewiątej.

- paragraf 2 jeżeli przed objęciem stanowiska sędziowskiego sędzia zajmował inne, odpowiednio równorzędne, stanowisko sędziowskie lub prokuratorskie, na obejmowanym stanowisku przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce nie niższej od stawki, w której przysługiwało mu na stanowisku zajmowanym poprzednio.

- paragraf 3 **wynagrodzenie zasadnicze sędziego określa się w stawce bezpośrednio wyższej po upływie kolejnych pięciu lat pracy na danym stanowisku sędziowskim.**

- paragraf 4 do okresu pracy na stanowisku sędziego sądu rejonowego dolicza się okres powierzenia pełnienia czynności sędziowskich na stanowisku asesora sądowego.

- paragraf 5 sędziemu, któremu z chwilą objęcia stanowiska w sądzie okręgowym przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w stawce czwartej albo piątej, a także sędziemu, któremu z chwilą objęcia stanowiska w sądzie apelacyjnym przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w stawce siódmej albo ósmej, do okresu pracy niezbędnego do uzyskania wynagrodzenia w stawce bezpośrednio wyższej zalicza się okres pracy na stanowisku bezpośrednio niższym, w

którym sędziemu przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, trzeciej albo czwartej, szóstej albo siódmej.

- paragraf 6 okres pracy, o którym mowa w § 3, ulega wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania sędziego w tym czasie karą dyscyplinarną, dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 40, lub dwukrotnego zwrócenia uwagi w trybie określonym w art. 37 § 4.

Powódka w spornym okresie (listopad, grudzień 2014 r.) legitymowała się 24 - letnim ogólnym stażem pracy oraz 6 - letnim stażem pracy w sądzie okręgowym.

W zakresie określenia przysługującej powódce stawki awansowej wynagrodzenia zasadniczego należy sięgnąć do cytowanego art. 91 a paragrafu 3.

Zapisy art. 10 noweli z 20 marca 2009 r. oraz art. 91 a Prawa o ustroju sądów powszechnych nie są jasne, co powoduje, iż nie należy stosować wykładni literalnej.

Przy stosowaniu tych przepisów sąd rejonowy uwzględnił zasady wykładni celowościowej i systemowej.

Przy dokonywaniu wykładni tych przepisów należy uwzględnić zasadę art. 32 ust. 1 Konstytucji RP określającą prawo wszystkich obywateli do równego traktowania przez władze publiczne. Od zasady równości Konstytucja nie zna żadnych odstępstw i wyjątków.

W myśl tego przepisu żadne kryterium nie może stanowić podstawy dla różnicowań niesprawiedliwych, dyskryminujących określone podmioty.

Zgodnie z ustalonym orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego z zasady równości, wyrażonej w art. 32 ust. 1 Konstytucji, wynika nakaz jednakowego traktowania podmiotów prawa w obrębie określonej klasy (kategorii). Wszystkie podmioty prawa charakteryzujące się w równym stopniu daną cechą istotną (relewantną) powinny być traktowane równo, a więc według jednakowej miary, bez zróżnicowań zarówno dyskryminujących jak i faworyzujących. Oceniając regulację prawną z punktu widzenia zasady równości należy w pierwszej kolejności rozważyć, czy można wskazać wspólną cechę istotną uzasadniającą równe traktowanie podmiotów prawa. Ustalenie to wymaga analizy celu i treści aktu normatywnego, w którym zawarta została kontrolowana norma prawna.

Powołana wyżej zasada konstytucyjna oznacza obowiązek stosowania tych samych reguł względem wszystkich podmiotów znajdujących się w porównywalnej sytuacji, co znalazło wyraz w regulacji z art. 91 par. 1 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych - wysokość wynagrodzenia sędziów, zajmujących równorzędne stanowiska sędziowskie, różnicuje staż pracy lub pełnione funkcje. Ustalania lub podwyższanie wynagrodzeń sędziowskich jest objęte mechanizmem normatywnego automatyzmu stosowania bezwzględnie obowiązujących przepisów o wynagradzaniu sędziów.

Przyznanie określonej stawki awansowej w związku z awansem zawodowym jest między innymi związane z celem otrzymania wyższego wynagrodzenia. Awans zawodowy powinien być honorowany wyższym wynagrodzeniem. Po awansie do wyższego sądu sędziemu przysługuje wynagrodzenie o jeden poziom wyższy od dotychczasowej stawki uzyskiwanej w sądzie niższego rzędu (art. 91 a par. 1 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych). Regulacja z art. 91 par. 1 cytowanej ustawy została przyjęta w celu niejako usunięcia zniechęcającego mechanizmu do ubiegania się o awans do wyższego sądu, który stwarza możliwość osiągnięcia przez sędziów niższego sądu niektórych stawek awansowych przysługujących sędziom sądów wyższych (por. komentarz do ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, Katarzyna Gonera, str. 466) .

Sytuacja utrzymywania w spornym okresie piątej stawki awansowej wynagrodzenia zasadniczego powódki jest sprzeczna z powołanymi wyżej regulacjami interpretacji zapisu art. 91 a paragraf 1 i paragraf 3 Prawa o ustroju sądów powszechnych, jak również z zasadą z art. 91 par. 1 te same ustawy. Gdyby powódka nie awansowała do sądu okręgowego, to wobec regulacji z art. 10 ustęp 5 ustawy z 20 marca 2009 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych

oraz niektórych innych ustaw, powódka jako sędzia sądu rejonowego uzyskałaby z dniem 1 stycznia 2014 r. stawkę awansową piątą. Awans do sądu okręgowego nie może powodować „pozostawienia” stawki awansowej dla powódki na tym samym poziomie co w sądzie rejonowym. Nieracjonalna i sprzeczna z celem uzyskania wyższej stawki awansowej przy awansie zawodowym sędziego jest interpretacja o jednorazowości ustalenia stawki awansowej na dzień 1 stycznia 2009 r., zgodnie z którą powódka od 1 stycznia 2009 r., od zmiany cytowanej ustawy w zakresie zasad wynagradzania sędziów, nadal od ponad 5 lat otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze na poziomie tej samej stawki awansowej (piątej).

Pozwany w odpowiedzi na pozew wskazywał na paradoks przyznania wyższej (szóstej) stawki awansowej dla sędziów o identycznym ogólnym stażu pracy w sytuacji awansowania do sądu okręgowego tuż po 1 stycznia 2009 r.

Dla uniknięcia niesłusznego różnicowania wynagrodzeń sędziów, którzy awansowali do sądu okręgowego przed 1 stycznia 2009 r. i po 31 grudnia 2008 r. - nawet przy uznaniu jednorazowości ustalenia stawki awansowej na dzień 1 stycznia 2009 na podstawie art. 10 ustawy z 20 marca 2009 r. - w oderwaniu od ogólnego stażu pracy na zajmowanym stanowisku sędziego, przy interpretacji przepisów należy dać pierwszeństwo wykładni systemowej oraz celowościowej, a nie literalnej.

Gdyby przyjęć interpretację przepisów zaprezentowaną w piśmie Ministerstwa Sprawiedliwości z 28 października 2014 r. (k. – 12- 15 akt) opartej jedynie na literalnej wykładni, to dochodzi do zróżnicowanej, w oparciu o irracjonalne kryteria, wysokości wynagrodzeń sędziów o porównywalnym ogólnym stażu pracy co powódka, którzy mają co najmniej 5 letni staż pracy na stanowisku sędziego sądu okręgowego, a awansowali po 31 grudnia 2008 r do sądu okręgowego. Według tej interpretacji, którą sąd rejonowy odrzucił, powódka legitymując się w spornym okresie 24 letnim stażem pracy oraz 6 letnim okresem pracy na stanowisku sędziego sądu okręgowego winna dziesięć lat czekać na zmianę (podwyższenie) stawki awansowej do stawki szóstej. Sędziowie, którzy legitymują się identycznym ogólnym stażem pracy i awansowali do sądu okręgowego nie wcześniej niż w dniu 1 stycznia 2009 r., po upływie 5 lat nabyli wyższą (szóstą) stawkę awansową. Zatem sytuacja powódki w odróżnieniu do sytuacji sędziów, którzy awansowali do sądu okręgowego tuż po 31 grudnia 2008 r., w zakresie interpretacji pozwanego co do 10 - letniego okresu oczekiwania przez powódkę na uzyskanie szóstej stawki awansowej (20 lutego 2018 r. – vide k. – 29 akt) jest sytuacją dyskryminującą powódkę. Zakaz dokonywania wykładni wyżej wymienionych przepisów według wykładni dyskryminującej powódkę w zakresie wysokości otrzymywanego wynagrodzenia (niekorzystanego ukształtowania wynagrodzenia za pracę) wynika również z art. 5 k.p. w zw z art. 11 (2) zd. 1 kodeksu pracy, art. 18 (3b) paragraf 1 pkt. 2 kodeksu pracy.

Zdaniem sądu rejonowego nie da się dokonać logicznej, celowościowej, systemowej wykładni przepisu art. 91 a par. 3 cyt. ustawy, i art. 10 ustawy z 20 marca 2009 r., która pozwoliłaby powódkę oczekiwać na uzyskanie wyższej stawki awansowej dopiero po dziesięciu latach pracy na stanowisku sędziego sądu okręgowego.

Sąd rejonowy w żaden sposób nie odrzuca interpretacji pozwanego o jednorazowości ustalenia stawki awansowej, z mocą obowiązująca od 1 stycznia 2009 r., na podstawie art. 10 ustawy z 20 marca 2009 r., ale ta jednorazowość nie wyklucza, iż do tak ustalonej stawki należy stosować od 1 stycznia 2009 r. zasadę, iż wynagrodzenie zasadnicze sędziego (raz określone, u powódki w piątej stawce) określa się w stawce bezpośrednio wyższej po upływie kolejnych pięciu lat pracy na danym stanowisku sędziowskim (art. 91 a par. 3).

Konstytucyjna zasada równości wobec prawa nakazuje w sposób jednakowy (nie dyskryminujący, faworyzujący) traktować podmioty charakteryzujące się w równym stopniu daną cechą istotną (relewantną) . W przypadku stawek wynagrodzenia zasadniczego sędziów Ustawodawca przyjął cechę relewantną stanowiskowy staż pracy i jednorazowo w styczniu 2009 r. ogólny staż pracy. Wobec tego, zasada otrzymania stawki wyższej wynagrodzenia zasadniczego po upływie pięciu lat pracy na danym stanowisku sędziowskim powinna być równo stosowana wobec sędziów, którzy objęli stanowisko sędziego sądu okręgowego nie wcześniej niż 1 stycznia 2009 r., jak i wobec tych, którzy takie stanowisko objęli między 1 stycznia 2004 r. a 31 grudnia 2008 r. Istotnym jest, że żaden przepis obecnie obowiązującej ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ani przepis ustawy zmieniających Prawo o ustroju sądów powszechnych nie usprawiedliwia różnego traktowania tych grup sędziów.

Sąd Najwyższy w rozważaniach prawnych wyroku z 27 marca 2014 r. (III PK 87/13) wskazał, iż potencjalne zaniżenie stawki wynagrodzenia zasadniczego lub nieterminowe jej podwyższenie z upływem ustawowo wymaganego stażu służby sędziowskiej sądu powinno być przedmiotem sporu o wynagrodzenie (o wyższą stawkę i wysokość wynagrodzenia zasadniczego za wykonywanie służby sędziowskiej). W sprawie rozpoznawanej przez Sąd Najwyższy, strona powodowa awansowała do sądu okręgowego przed 1 stycznia 2009 r. i na dzień 1 stycznia 2009 r. miała ustaloną stawkę piątą wynagrodzenia i pracodawca dokonywał interpretacji przepisów Prawa o ustroju sądów powszechnych w ten sposób, że kolejną stawkę awansową strona powodowa mogła nabyć dopiero po 10 latach licząc od dnia awansu do sądu okręgowego. Sąd Najwyższy w orzeczeniu tym wskazał, iż z art. 91a § 3 p.u.s.p. wynika, że wynagrodzenie zasadnicze sędziego określa się w stawce bezpośrednio wyższej po upływie kolejnych pięciu lat pracy na danym stanowisku pracy. Z przepisów tych wynika, że sędzia ma prawo do jednakowego wynagrodzenia za wykonywanie służby sędziowskiej według równych zasad wynagradzania zasadniczego sędziów sądów powszechnych, które różnicuje wyłącznie staż służby lub pełnione funkcje sędziowskie (art. 91 § 1 i 2 p.u.s.p.). Oznacza to, że sędzia może żądać ustalenia wynagrodzenia zasadniczego w stawce i wysokości zgodnej z imperatywnymi przepisami o wynagrodzeniach sędziów sądów powszechnych. W razie naruszenia imperatywnych przepisów o wynagrodzeniach sędziowskich sędzia powinien kontestować potencjalnie zaniżone wynagrodzenie przez wniesienie powództwa o wynagrodzenie, a nie o odszkodowanie.

Zdaniem sądu rejonowego nie da się dokonać logicznej, celowościowej, systemowej wykładni przepisów art. 91 a par. 3 cyt. ustawy, i art. 10 ustawy z 20 marca 2009 r., która pozwoliłaby powódce oczekiwać na uzyskanie wyższej stawki awansowej dopiero po dziesięciu latach pracy na stanowisku sędziego sądu okręgowego.

Zatem, za sporny okres, przy ustaleniu szóstej stawki awansowej należało zasądzić różnicę pomiędzy wynagrodzeniem zasadniczym według stawki szóstej, a faktycznie wypłacanym według stawki piątej. Wysokość roszczenia nie była kwestionowana przez stronę pozwaną.

Wynagrodzenie było płatne do ostatniego dnia miesiąca z dołu (okoliczność bezsporna), a zatem odsetki ustawowe z tytułu opóźnienia w zapłacie przysługiwały od 1 – go dnia następnego miesiąca.

Powództwo zostało oddalone w zakresie należności ubocznej w postaci odsetek ustawowych za okresy przed 1 grudnia 2014 r. oraz 1 stycznia 2015 r. co do dwóch kwot po 650, 24 zł.

O odsetkach orzeczono na mocy art. 5 k.p. art. 300 k.p. w zw z art. 481§1 i § 2 k.c., art. 359 §1 i 2 k.c.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. art. 477²§1 k.p.c.

Orzeczenie nie zawiera rozstrzygnięcia o kosztach sądowych w postaci opłaty od pozwu z uwagi na treść art. 94 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych.